jaargang 24 | nummer 4 | november 2026

Aanzet

Wijkkrant voor en door bewoners van **Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord & Bokkenbuurt**

BINNENKIJKEN IN DRIE STUDENTENHUIZEN

SAMEN WONEN, SAMEN LEVEN

ERITREES-ORTHODOXE KERK
Eeuwenoude gezangen in Hoograven

DENNIS DE VRIES
Maak kennis met de wijkwethouder

GEMENGD DICTEE
Nederlands en Arabisch aan één tafel

ERITRESE EREDIENST IN HOOGRAVEN

tekst: **Welmoed de Graaf** fotografie: **Dolf de Meijer**

Wie op zaterdagochtend langs de Johannes-Bernarduskerk op de Oranje Nassaulaan loopt, kan het niet missen. Hier vindt een bijzondere dienst plaats.

De straat is vol met mannen, vrouwen, jongeren en kinderen, allemaal in het wit gekleed. Er komen mensen aanlopen vanaf de bushalte. Het pleintje voor de kerk staat vol met auto's. En uit de kerk klinkt zacht, bijna hypnotiserend gezang. Op onze vraag of Aanzet een keer binnen mag komen kijken, volgt een heel uitnodigend antwoord: "Natuurlijk, jullie zijn van harte welkom."

De zaterdag daarop worden wij hartelijk ontvangen door Fakar en Tedros. Fakar legt uit dat we aanwezig zijn bij een kerkdienst van de Kerk van Sint-Michael (de aartsengel), een Eritrees-Orthodoxe Tewahedo-kerk. Fakar: "Wij zijn trouw aan Abune Antonios. Die kun je zien als onze paus. Hij werd in 2006 in Eritrea afgezet door het regime en onder huisarrest geplaatst. In 2022 is hij overleden." Fakar is verantwoordelijk voor de administratie en praktische zaken in de kerk. Tedros, die theologie studeert, geeft aan dat zijn functie het meest lijkt op die van ouderling.

ZESDE-EEUWSE GEZANGEN

Elke zaterdag wordt hier van 9.00 tot 13.00 uur een dienst gehouden. Na een maaltijd is er in de middag ook nog bijbelles voor jongeren. Het zijn lange dagen. De voorbereidingen beginnen al om 7.00 uur. In de grote zaal van de kerk hangen rode gordijnen, die het altaar deels aan het zicht onttrekken. Ze zijn versierd met beeltenissen van onder anderen Sint-Michael en Maria. Tedros: "Onze dienst lijkt wel op de katholieke dienst. Wij gebruiken in ons geloof dezelfde Bijbel, alleen bestaat onze Bijbel uit 81 boeken, de katholieke uit 73. Onze dienst wordt gedeeltelijk in het Ge'ez gehouden, dat kun je vergelijken met het Latijn. De rest van de dienst is in onze gewone taal, het Tigrinya. De gezangen die je hoort, zijn al heel oud en komen uit de zesde eeuw."

BINNENLOPEN

Links in de zaal zitten de mannen, rechts de vrouwen. Ondertussen komen er steeds nieuwe mensen binnenlopen, waaronder een hele familie in extra feestelijke kleding, met een baby in een wieg. Tedros: "Die komen voor de doop. Bijna elke dienst worden hier kinderen gedoopt." Is het gebruikelijk dat in een Eritrese kerk mensen gedurende de dienst binnenlopen? Tedros, lachend: "Nou, eigenlijk is het wel de bedoeling dat je er de hele ochtend bij bent."

Dat de dienst op zaterdag wordt gehouden, is deels praktisch. "In Eritrea houden we de dienst op zondag, maar deze kerk was op zondag al bezet. In 1449 werd bij het concilie van Debre Mitmaq de kwestie van de sabbat behandeld. Daarbij werden zowel de zaterdag als de zondag erkend, dus een dienst op zaterdag mag ook. En ach, eigenlijk is elke dag een goede dag voor de liturgie."

Het is opvallend hoeveel kinderen er aanwezig zijn. Tedros: "Er lopen weleens mensen uit de wijk binnen. Die zijn altijd heel blij dat hier ook veel kinderen komen." Mag dat, gewoon even komen kijken? Beiden: "Ja, natuurlijk. Wij willen goed contact met de wijk. Geloof is belangrijk voor ons; het geeft ons leven betekenis. Dat delen we graag met anderen."

NIEUWSGIERIG GEWORDEN?

De Eritrees-Orthodoxe Tewahedo-kerk maakt gebruik van de H. Johannes de Doper en H. Bernarduskerk aan de Oranje-Nassaulaan 2. De diensten vinden iedere zaterdag van 9.00 tot 13.00 uur plaats en binnenlopen mag.

PRIMEUR IN HOOGRAVEN: HET EERSTE GEMENGDE DICTEE

tekst: **Emily Palmer** fotografie: **Ruben Driessen**

Zaterdag 12 september verzamelen taalliefhebbers en andere nieuwsgierigen zich in de gezamenlijke ruimte van het BEFU-gebouw aan de Prozeeweg in Hoograven. Schrijver en tv-presentator Abdelkader Benali heeft speciaal voor de Week van Lezen en Schrijven een dictee geschreven. En niet zomaar een dictee, maar een tekst met Nederlandse én Arabische woorden, getiteld ***Welkom in Arabië***.

Het doel van deze avond is niet zozeer foutloos spellen, maar verbinding zoeken. Zoals organisator Mo Hersi van New Dutch Connections zegt: "Taal gaat over delen, ontmoeten en nieuwsgierig zijn naar elkaar."

De deelnemers druppelen binnen, nemen een kopje thee of koffie, bewonderen het uitzicht over het Merwedekanaal, kletsen wat met elkaar en nemen dan plaats aan een van de vier tafels. Pen en papier liggen klaar voor iedereen, blokjes kaas en druiven binnen handbereik.

> ***"Taal gaat over delen, ontmoeten en nieuwsgierig zijn naar elkaar"***

"Vroeger was ik heel slecht in dictees", bekent Abdelkader Benali. "Ik was te druk in mijn hoofd. Later werd ik juist gevraagd om dictees te schrijven. Zo zie je maar: je kunt dus uitblinken in iets waar je slecht in bent."

Op het BEFU-terrein verhuurt wooncorporatie Woonin 135 tijdelijke woningen, waarvan 40 aan statushouders. Het is echt een community, waar allerlei activiteiten worden georganiseerd voor de bewoners zodat ze elkaar beter leren kennen. Daarom doet er ook een aantal statushouders mee aan het dictee. Hoewel ze de taal nog niet helemaal machtig zijn, vinden ze het leuk om anderen te ontmoeten en met de taal bezig te zijn. "Ze kunnen hier terecht met hun vragen en dan oefenen we de taal met ze", vertelt Esther, die er een kleinschalig taalcafé runt.

Voor deelnemers die Nederlands als moedertaal hebben, zijn de Nederlandse woorden niet zo lastig. De Arabische woorden daarentegen zorgen af en toe voor hoofdbrekens. Zegt Abdelkader nou 'besef' op zijn Marokkaans? Nou, nee. Bij het nakijken blijkt het te gaan om het Marokkaans-Arabische 'bezzaf', dat 'veel' of 'heel' betekent. Is toch gaaf bezzaf, wollah?

Gaaf is het zeker! De Nederlandstalige deelnemers zijn weer wat Arabische woorden rijker en degenen die Nederlands leren, krijgen een mooie kans om met de taal én de mensen in contact te komen. De sfeer is relaxed, Mo praat alles gezellig aan elkaar en de huiskat wipt halverwege nog even binnen voor een aai. Er wordt gelachen. Aan het eind gaat iedereen naar huis met een boek van Abdelkader Benali en een mooie herinnering. Shukran voor deze mooie avond!

WIL JE OOK MEEDOEN?

In 2027 vindt het gemengde dictee plaats in de grote hal van Bibliotheek Utrecht!

Kort nieuws

KOM SCHILDEREN

De schilderclub van Buurtcentrum Hart van Hoograven zoekt nieuwe deelnemers. Schilderen, tekenen of mandala's inkleuren: alles kan. Er is geen les, deelname is gratis en je neemt je eigen materialen mee. Kom gerust vrijblijvend kijken of meedoen. Je bent welkom op maandag van 10.00 tot 12.00 uur en woensdag van 9.30 tot 11.30 uur in het buurtcentrum aan de 't Goylaan 77. Voor meer informatie mail l.rasoul@dock.nl.

CREATIEF OMGAAN MET VERLIES

Loop jij rond met gevoelens van verdriet, gemis of onzekerheid? Tijdens de gratis workshops 'Creatief omgaan met verlies' ontdek je onder begeleiding van kunstenaar Barbara van Beers en rouwcoach Manja Litjens hoe je gevoelens kunt uiten met creatieve technieken. De workshops voor jongeren van 14 t/m 17 jaar vinden plaats op 18 november, 25 november en 2 december 2026 van 16.15 tot 17.30 uur in Bibliotheek Hoograven, Smaragdplein 100. Graag vooraf aanmelden via bibliotheekutrecht.nl.

REPAIR CAFÉ

Kapotte stofzuiger of lamp? Gooi het niet meteen weg. In het Repair Café helpen handige vrijwilligers je gratis bij een reparatie van huishoudelijke apparaten. Elke tweede zondag van de maand is het Repair Café Hoograven-Tolsteeg in De Saffier. De eerstvolgende keer is zondag 13 december van 13.00 tot 15.00 uur. Meer informatie: repaircafe-utrecht.nl.

HELP MEE MET ROMMELGRAVEN

Rommelgraven is een rommelroute ten zuiden van de 't Goylaan waar buurtbewoners vanuit hun tuin, garage of vanaf kleedjes tweedehands spullen verkopen. Na tien succesvolle edities zoekt het organisatieteam extra handjes om deze gezellige buurttraditie voort te zetten. Meld je aan via carinvandongen@yahoo.com en draag bij aan een geslaagde elfde editie komende zomer!

SAMEN VERDUURZAMEN IN OUD HOOGRAVEN-NOORD

Buurkracht zoekt enthousiaste bewoners die samen met hun buren de wijk duurzamer, groener en fijner willen maken en willen besparen op hun energierekening. Denk mee over het isoleren van woningen of kom met een eigen idee. Interesse? Neem contact op met Eva, buurtbegeleider bij Buurkracht, via eva@buurkracht.nl.

TWINTIG JAAR VRIJWILLIGER VOOR AANZET

tekst: **Simone de Bruijn** fotografie: **Marleen Schlichting**

Wat veel mensen niet weten over Aanzet: de wijkkrant wordt geheel door vrijwilligers gemaakt. Loulou Edelman, in het dagelijks leven taaldocent aan de Hogeschool Utrecht, doet dit vrijwilligerswerk al twintig jaar.

Loulou kwam in 2005 vanuit Nijmegen in Hoograven wonen. "Aanzet belandde op mijn deurmat en ik zag een oproep voor vrijwilligers. Dat leek me een leuke manier om mensen te leren kennen." Loulou herinnert zich haar eerste redactievergadering goed: thuis bij Patricia de Nijs, die in 2003 initiatiefnemer van Aanzet was. Loulou: "Er was begin jaren 2000 een Hoograven Aan Zet-Centrum. Daar komt de naam vandaan."

ONZE BUURT AAN ZET

Het Hoograven Aan Zet-Centrum werd opgezet onder de paraplu van Onze Buurt aan Zet (OBaZ), een landelijk impulsprogramma (2001–2004) om de veiligheid, leefbaarheid, integratie en sociale cohesie in kwetsbare aandachtswijken te verbeteren.

REDACTIE

De redactie, bestaande uit redacteuren, fotografen en een vormgever, is volgens Loulou door de jaren heen anders gaan werken. "In het begin hadden we twee redactievergaderingen per editie. Tijdens de eerste vergadering verzamelden we ideeën en verdeelden we taken. Tijdens de tweede vergadering namen we de artikelen geprint mee en gaven we feedback. Tegenwoordig regelen we dat laatste digitaal. Ook vergaderen we nu in Buurtcentrum Hart van Hoograven; in de beginjaren deden we dat nog bij vrijwilligers thuis."

MEMORABELE ARTIKELEN

Loulou had ooit een 'scoop': een journalistieke primeur. "Ik schreef over de komst van HKU naar Rotsoord. Ik kwam erachter dat er ook twee restaurants zouden komen: Het Ketelhuis en De Zagerij. Later dook dat nieuws op in andere media, mét een verwijzing naar Aanzet." Het leukste artikel dat ze schreef, ging over afstandsonderwijs in coronatijd. "We hadden kinderen van redactieleden gefotografeerd die aan de keukentafel zaten te leren. Daardoor werd het een heel persoonlijk stuk."

DEUREN OPENEN

Volgens Loulou opent dit vrijwilligerswerk deuren, figuurlijk én letterlijk. "Als ik ergens nieuwsgierig naar ben, stap ik erop af onder het mom van een interview. Zo heb ik bewoners van bijzondere woningen geïnterviewd, van woonwagen tot woonboot. Het is leuk om bij mensen binnen te kijken en hun persoonlijke verhaal te horen."

Loulou denkt er dan ook niet over om te stoppen. "En het is ook gezellig met de andere vrijwilligers. Wel hoop ik dat we als redactie een betere afspiegeling van de wijk kunnen worden."

Anne Marleen de Jong (links) en Zsara Grünfeld (rechts)

EEN WERELDFESTIVAL VANUIT ROTSOORD

tekst en fotografie: **Niels Spinhoven**

Op de begane grond van een wooncomplex op Rotsoord, verstopt achter plantenbakken en fietsenrekken, zit een kantoortje met de raadselachtige naam ***Le Guess Who?*** op de gevel. Zsarà Grünfeld en Anne Marleen de Jong vertellen hoe vanuit dit kleine hoofdkwartier een internationaal muziekfestival wordt georganiseerd.

De openingsvraag staat hier al op het raam geplakt. Wie zijn jullie?
Zsarà: "Ik ben Zsarà en doe de marketing en communicatie. Ik ben nu druk met de kaartverkoop, met online- en buitencommunicatie, maar op andere momenten van het jaar werk ik ook aan het bereiken van een nieuw publiek."

Anne Marleen: "Ik ben Anne Marleen, de zakelijk directeur, en samen met de artistiek directeur ben ik eindverantwoordelijk voor… nou, alles eigenlijk."

Hoe zouden jullie *Le Guess Who?* omschrijven aan iemand die het festival niet kent?
Zsarà: "In één zin? Dan zou ik het omschrijven als een muzikaal ontdekkingsfestival. Je kunt vier dagen lang op talloze plekken in de stad optredens van totaal verschillende artiesten uit alle delen van de wereld zien. Het ene optreden vind je overdonderend mooi, het andere juist helemaal niks. En dat is ook precies zo bedoeld. Het gaat op *Le Guess Who?* niet om grote namen die je al kent, maar om je openstellen voor nieuwe soorten muziek."

Anne Marleen: "Wij geloven dat er in de wereld veel meer muziek is die gehoord móet worden. Meer dan wat er via mainstreamkanalen en -festivals op je pad komt. Die muziek hoor je op *Le Guess Who?*."

Het is vandaag vrij rustig. Wat gebeurt hier op kantoor allemaal?
Anne Marleen: "Je bent een dag te laat, want gisteren zat het hier helemaal vol. Toen was er een teambijeenkomst en zaten er overal mensen te werken en met elkaar te overleggen. Maar een festival organiseren is ook hardcore computerwerk en dat kan natuurlijk overal."

Zsarà: "Maar nu beginnen we steeds meer te zien waaraan we maanden hebben gewerkt. Zo komt binnenkort de merchandise binnen en dan staat het hier vol met dozen."

Waarom zit jullie kantoor op Rotsoord?
Anne Marleen: "We zaten eerst antikraak aan de Oudenoord in het centrum, maar daar groeiden we uit. Via via zijn we op deze plek terechtgekomen. Gek genoeg is het hier veel levendiger dan daar, door alle bedrijvigheid, horeca en het station. Dit is voor ons een fijne plek."

Wat merkt de stad van het festival?
Zsarà: "Er komen begin november 20.000 festivalbezoekers, waarvan zo'n 40 procent uit het buitenland. Al die bezoekers doen iets met de sfeer in de stad, die ademt dan iets… internationaals."

Anne Marleen: "En we werken veel samen met lokale bedrijven uit de stad. De Katoenfabriek levert onze merchandise. Kromme Haring brouwt ons bier. En we wijzen onze bezoekers op kleine, onafhankelijke winkels waar je muziek en kleding kunt kopen."

Wanneer weten jullie of het festival geslaagd is?
Zsarà: "Er komt dat moment dat je op zondag met z'n allen luistert naar iets moois en, ook door de vermoeidheid en ontlading, ontroerd raakt en voelt dat het gewoon heel mooi is geweest met z'n allen. Dan wil ik eigenlijk nog even niet dat het stopt."

Le Guess Who? is van 5 t/m 8 november 2026. De volgende editie is van 11 t/m 14 november 2027.
Houd leguesswho.com in de gaten voor meer informatie.

STUDENTENHUIZEN EEN KIJKJE

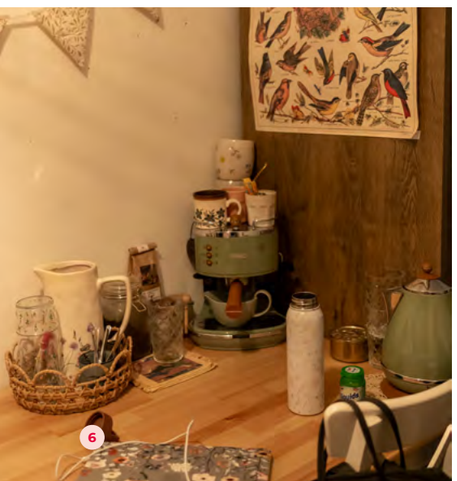

Wie: **Anna** (food technology), **Julia** (geneeskunde), **Maaike** (geneeskunde), **Iza** (kunstmatige intelligentie), **Novee** (rechten)

Waar: **Huize C1000** in een flat aan de **Opaalweg**

Iedere maandagavond wordt er in Huize C1000 samen gegeten. De meeste bewoners zitten in de laatste fase van hun studie. Dus aan tafel gaat het vaak over bijzondere situaties die ze meemaken tijdens hun stages. “Én we kijken veel slechte series samen”, vertelt Iza. Novee woont er al sinds de oplevering van het gebouw en vertelt dat de muren toen spierwit waren: “Er hing echt zo’n ziekenhuissfeer. Ons doel is nu om elke muur een kleur te geven.” Dat lukt aardig. “Ik denk dat ik niet snel weer in een huis beland met zóveel kleur”, lacht Maaike. De kamers richt iedereen naar eigen smaak in. Iza laat geen plekje aan de muur onbenut en Anna heeft onlangs toch maar de unieke kunstgrasmuur die ze van de vorige bewoner overnam weggehaald. In de omgeving is volgens de huisgenoten genoeg te doen: kringloopwinkels, de markt, Taplokaal Gist, de HEMA. Maaike: “En de oliebollenkraam is er weer!”

IN DE WIJK: ACHTER DE VOORDEUR

tekst: **Emily Palmer en Elize van Wijk** fotografie: **Marleen Schlichting en Dolf de Meijer**

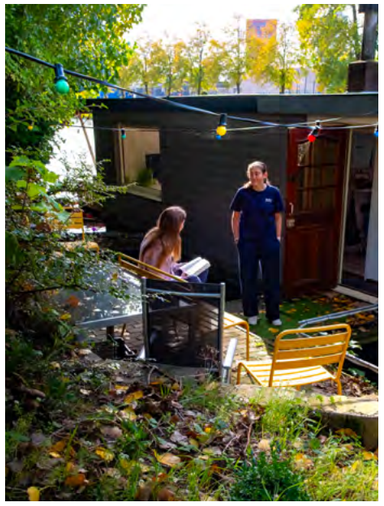
Van een gezellig roeihuis tot een woonboot en een kleurrijke flat: drie studentenhuizen geven een kijkje in hun dagelijks leven. Hoe combineren ze hun drukke schema’s, hoe is het om samen te wonen en wat vinden ze eigenlijk van de wijk?

Wie: **Puck** (kunst & economie) en **Felien** (sportacademie)

Waar: **Woonboot** aan het kanaal

Felien en Puck wonen op een jaloersmakende plek op het water. “Ik heb altijd gezegd dat ik in de natuur wilde wonen,” vertelt Felien. “En zo op het water voelt dat echt zo. De rust is heel fijn.” Zij en Puck wonen er pas sinds augustus. Puck: “We pakten onze housewarming groots aan, met veel familie en vrienden. Dat was even passen en meten in onze woonkamer.” Ze maakten van alle gasten een polaroidfoto; die verzameling hangt nu in de gang. Omdat Felien voor haar studie en werk overdag vaak weg is en Puck vaak ’s avonds werkt, zijn er dagen dat ze elkaar helemaal niet tegenkomen in huis. In de keuken hangt daarom een kalender waarop ze hun planning bijhouden. Zo weten ze van elkaar hoe de week eruit gaat zien. Gelukkig kunnen ze regelmatig samen een rondje hardlopen langs de Vaartsche Rijn. Toch is hun plek misschien tijdelijk. Puck: “Misschien moeten we volgend jaar alweer uit deze woonboot, dat zou wel jammer zijn. Dan moeten we misschien alles wat we roze hebben geverfd weer wit maken.”

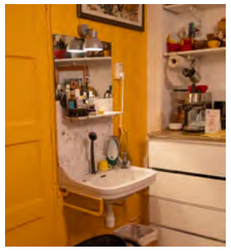

Wie: **Bente** (diergeneeskunde) en **Wieke** (social work, werkt net drie weken bij de tbs-kliniek)

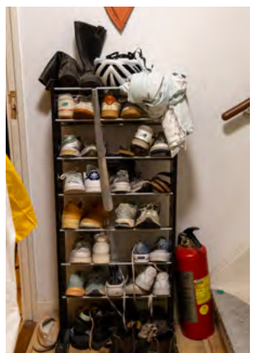
Waar: **Vulto Villa** aan de **W.A. Vultostraat**

De posters en foto’s aan de muur maken meteen duidelijk dat dit een Tritonhuis is (studentenroeivereniging). “We waren een wedstrijdroeihuis, met vijf lichte dames.” Bente is net gestopt met wedstrijdroeien, als laatste. Ze trainden negen (!) keer per week. “Nu moet ik er zelf voor zorgen dat ik fit blijf”, zegt Bente terwijl ze haar haar in een staart doet voor de salsales waar ze zo naartoe gaat. Zij en Wieke wonen tussen de gezinnen met jonge kinderen. Wieke: “Soms moesten we de babyfoon in de gaten houden als de ouders weggingen. En dan kregen we een fles wijn.” Omdat de roeiende studenten een strak regime hadden – op tijd naar bed – heeft de buurt geen last van ze. In de zomer zitten ze wel vaak in de gezellige tuin. “Iedereen wil uitgenodigd worden voor de Vulto-BBQ!” “Zo’n huis heeft gewoon meer sfeer dan een studentenflat. Je moet alleen zelf wel wat maken van je kamer”, vindt Bente. Ze vinden de wijk een prima plek om te wonen. Wieke: “Het is lekker dicht bij de Lidl en de Turkse slager en ook vlak bij de stad. En het was niet ver fietsen naar Triton.”

Wijkfoto

Het schoolplein van St. Jan de Doper aan de Rijnhuizenlaan wordt groener en krijgt een beter voetbalveld, een familieschommel en meer ruimte om je te verstoppen. Na een jaar plannen maken is het zover: de vernieuwing gaat van start! Op 16 oktober om 13.00 uur wipten de leerlingen van groep 7 de eerste tegels eruit.

fotografie: **Niels Spinhoven**

Tegels eruit, groen erin!

EEN WARM WELKOM IN DE WINKEL VAN KENTALIS

tekst: **Welmoed de Graaf**
fotografie: **Marleen Schlichting**

Drie keer per week staat de deur van Kentalis College Utrecht op de Slotlaan 37 wagenwijd open. De kledingwinkel en het café van de school zijn dan geopend voor publiek.

VoorU heet deze bijzondere winkel, waar je rekken vol mooie, tweedehands kledingstukken vindt, die maximaal drie euro per stuk kosten. Ceciel Falke, coördinator van VoorU, vertelt er enthousiast over: "In de winkel en het café lopen onze leerlingen van het praktijkonderwijs en een aantal leerlingen van het Kromme Rijn College, ook een school voor voortgezet speciaal onderwijs, de eerste twee jaar stage. Ze leren hier belangrijke werknemersvaardigheden, zoals op tijd komen, zelfstandig en nauwkeurig werken en om kunnen gaan met onverwachte situaties."

Het bananenbrood is door de leerlingen zelf gebakken

DE LEERLINGEN GROEIEN HIER ENORM

De leerlingen die hier naar school gaan hebben een taalontwikkelingsstoornis (TOS). Ceciel: "Statistisch gezien heeft ongeveer één op de twintig kinderen een TOS. Je wordt ermee geboren en het gaat niet over. Onze leerlingen hebben bijvoorbeeld moeite om taal goed te begrijpen en snappen daardoor niet altijd wat je zegt. Of ze kunnen taal niet goed reproduceren. Ze hebben dan een heel verhaal in hun hoofd, maar het komt er heel ongericht uit. Hier in de winkel en het café moeten ze natuurlijk wel in gesprek gaan met de klanten. En daar groeien ze enorm van. In het derde leerjaar gaan onze leerlingen op groepsstage bij de Action. We zijn met onze winkel sinds januari dit jaar open en we kregen nu al van de begeleider bij de Action te horen dat onze leerlingen veel communicatiever zijn geworden."

IN DE WIJK, VOOR DE WIJK

De naam VoorU is heel bewust gekozen. "Voor u is natuurlijk een aanspreekvorm. Maar met het logo met het handje willen we ook laten zien dat we er echt voor Utrecht zijn. En voor de wijk natuurlijk. Je kunt hier kleding kopen, maar ook inleveren. Want de mensen uit de wijk weten natuurlijk het beste wat de mensen hier leuke kleding vinden. Dit is een cultureel heel gemengde wijk, dus het zou ook leuk zijn als je dat in de kleding terugziet. Alle kleding wordt door onze leerlingen gewassen. Daarmee leren we ze ook zelfredzamer te worden, je moet zelf thuis immers ook de was doen."

MUNT UIT EIGEN TUIN

"We vinden het natuurlijk ook heel gezellig als mensen hier een kopje koffie komen drinken. Het bananenbrood en ander lekkers dat we verkopen, bakken de leerlingen in onze eigen horecakeuken. De munt voor de muntthee komt uit de eigen kruidentuin. En de koffiebonen worden gebrand in de Van der Hoeven Kliniek." Als echte barista's in de dop maken de leerlingen hier espresso's, cappuccino's en latte macchiato's van de koffiebonen, met koe- of havermelk.

En er zijn nog veel meer plannen. Vanaf half december wil VoorU één keer in de maand bijvoorbeeld een lekkere uitgebreide lunch gaan serveren aan wijkbewoners. Ceciel: "En als een kaart- of schaakclubje uit de wijk hier een vaste dag in de week samen wil komen, dan zou ik dat heel leuk vinden. Maar het blijft natuurlijk wel een plek om te leren, dus té vol moet het ook niet worden. Dus wel graag in overleg."

VoorU is te vinden aan de Slotlaan 37 en is, met uitzondering van de schoolvakanties, geopend op maandag, woensdag en donderdag van 9.15 tot 14.00 uur.

OP DE KOFFIE BIJ DE CLUYS

tekst: **Jos de Groot** fotografie: **Niels Spinhoven**

In deze rubriek gaat Aanzet op de koffie bij een ondernemer in de wijk. Deze keer: Nicole en Gerrie Brak van De Cluys Sleutelservice.

"Ik had het niet verwacht, maar het deed me toch erg goed." Nicole doelt op de bloemen, de bedankjes en de wijn die ze de laatste tijd spontaan van klanten en buurtbewoners kreeg. Want na bijna dertig jaar aan de W.A. Vultostraat 109 gevestigd te zijn geweest, is er nu een einde gekomen aan De Cluys: de eigenaren gaan met pensioen. Als Aanzet begin oktober bij Nicole en Gerrie Brak aanklopt, zijn ze al bezig de boel leeg te halen. Voor een foto moeten we snel zijn.

"Bijna dertig jaar geleden, in 1997, ben ik vanuit Amsterdam hierheen gekomen", vertelt Gerrie. "Ik had daar een zaak aan de Kinkerstraat, maar er was veel concurrentie en de huur was hoog. Toen zijn we naar Utrecht verhuisd; dit pand hebben we destijds kunnen kopen. We verspreidden flyers in de wijk en zetten advertenties in de krant ("ruim vierduizend soorten sleutels"). Aanvankelijk ging ik eropuit met de motor. Het meeste werk was buitenwerk. Dus als er bij iemand per ongeluk de voordeur dichtgewaaid was, dan werd ik erbij gehaald om het te fixen. Ook deed ik veel slotwerk bij mensen thuis. In het begin verkochten we ook vuurwerk. Achter het huis staat nog de opslagbunker, die we nu als garage gebruiken."

Na de verhuizing naar Utrecht ging ook Nicole aan de slag in de winkel. Ze maakten in die beginjaren lange dagen. Van een sleutelmaker wordt tenslotte verwacht dat hij altijd bereikbaar is, bijvoorbeeld voor een spoedreparatie na een inbraak. "Ik ben weleens op zondagavond om 23.00 uur door de ANWB opgetrommeld. Dan was er ergens een autosleuteltje gebroken en moest ik erbij komen", zegt Gerrie terwijl Nicole een geurige kop koffie serveert.

Hoe het was om als ras-Amsterdammers opnieuw te moeten beginnen in een Utrechtse wijk? "Het is hier knus en gemoedelijk", vindt Gerrie. "Hier ben je iemand. Ik was eens bij de Utrechtse V&D toen er iemand naar me toe kwam: 'Die sleutels deden het prima hoor!', zei hij. Zoiets zou in Amsterdam ondenkbaar zijn. Al mis ik Amsterdam qua humor wel."

Een jaar of zes geleden bleek corona een spelbreker. Nicole verduidelijkt: "De loop ging eruit. Ook gingen mensen steeds meer online bestellen." Tegelijkertijd werd Gerrie wat ouder en besloot hij geen buitenwerk meer te doen. Uiteindelijk werd de knoop doorgehakt en besloten ze ermee te stoppen. Voor Gerrie was dat gezien zijn leeftijd sowieso verstandig, want hij is al bijna 76. En nu ook Nicole de AOW-gerechtigde leeftijd heeft bereikt, zien ze dit als het juiste moment.

Een flink deel van de inventaris hebben ze kunnen overdoen aan een collega. En het pand? Mensen met ideeën ervoor hoeven niet bij hen aan te kloppen. Ze blijven gewoon boven de winkel wonen en met de winkelruimte gebeurt voorlopig niks. "Zolang wij hier wonen niet. We willen rust voor onszelf creëren." In plaats daarvan willen Gerrie en Nicole nu vaker gaan reizen en van hun welverdiende rust gaan genieten, zoals dat heet. De stoere Land Rover die voor de deur staat, smeekt daar als het ware om. "Naar Portugal, heerlijk. Of naar Suriname, maar dan met het vliegtuig!"

COLUMN

MIJN MOEDER

Een jaar geleden maakte ik mij druk over hoelang het zou duren voordat iemand die alleen woont gevonden zou worden. Het was een angst die ik had overgehouden aan mijn slaapverlamming, in het specifiek aan een nacht waarin ik dacht dat ik stierf aan koolstofmonoxide. Het was maar een droom, maar toch: in het geval van een ongeluk… Hoelang lig ik daar?

Sindsdien krijg ik eens in de twee dagen een belletje van mijn moeder. Of ik er nog ben. Al was dat eerst wel even wennen; ze belde me vanaf de wc. Sorry, zegt ze dan en begint te kletteren. Soms blijft het daarbij, andere keren kunnen we ons ei kwijt over jasjes die niet goed zaten bij iemand op tv. Over het algemeen bellen we liever lang dan kort. Over goedkope knijpers, of over onze verjaardagen die eraan komen; wij zijn vlak na elkaar jarig.

Als ik aan mijn moeder denk, denk ik aan een busrit naar Mariahoeve. Een middag waarop ik naar een therapeut moest, zij broodjes had gesmeerd en wij verdwaalden tussen de nette voortuinen. Ik herinner mij weinig van de afspraak, maar wel de knusse bedoening met boterhammen. Ik weet niet waarom, maar als ik denk aan vroeger, dan denk ik aan die middag.

Ze wilde niks voor haar verjaardag. Misschien in het weekend naar het museum, maar wandelen was ook goed. Dan wel ergens waar je mooi kan wandelen. Een bos, zei ik en stelde de Biesbosch voor. Waarop ze zei: de Biesbosch is helemaal geen bos.

Voor mijn verjaardag komen negen vrienden film kijken in de container. Ze vinden het niet erg om thuis te eten en als het moet op de grond te zitten.

Ook om de ontbrekende details van deze column aan te vullen, bel ik even mijn moeder. Dan weet ze ook gelijk dat ik er opgewekt bij zit.

jvandalen.nl

Jonas van Dalen schrijft over zijn ervaringen als containerbewoner aan de Pagelaan

Wethouder sinds: juni 2022
Wijkwethouder in Zuid sinds: juli 2026
Partij: PRO Utrecht

STRIJDEN VOOR GELIJKE KANSEN

tekst: **Jasper Vink** fotografie: **Marleen Schlichting**

Sinds afgelopen zomer is wethouder Dennis de Vries ook wijkwethouder voor Utrecht Zuid. Op een zonnige nazomerdag stelt hij zich aan ons voor op het terras van Camping Ganspoort.

In wat voor nest ben je opgegroeid?
"Ik ben geboren en getogen in Alphen aan den Rijn. Mijn vader werkte in de wegenbouw, mijn moeder was veel thuis. Mijn judotrainer was een soort tweede vader voor me. Ik zag hem soms vaker dan mijn eigen vader. Ik stond elke dag op de judomat en deed in het weekend mee aan toernooien in het hele land. Ik heb een hele fijne jeugd gehad en ik heb veel geleerd van dat judoën. Dat heeft me ook gevormd als mens."

Praatten jullie aan de ontbijttafel over politiek?
"Nee, we praatten vooral over sport. Ik was elke dag met sport bezig en mijn twee broers ook. Ik ben toevallig wethouder geworden."

In wat voor nest woon je nu?
"Ik woon op Lage Weide samen met mijn vrouw en onze twee zoons. Je hebt daar één straat, van voordat het een industrieterrein was. Overal staan hoge bomen, het is een pareltje in de stad. Normaal woon je in een buurt met meer mensen en voorzieningen. Wij hebben alleen dat straatje en dat maakt het dorps: we groeten elkaar, we maken een praatje. Heel gezellig."

Je hebt in Utrecht gestudeerd en het is nog steeds jouw stad.
"Ja, dat is de liefde."

Voor de stad?
"Voor mijn vrouw! Hahaha. Ik deed de pabo in Utrecht [lerarenopleiding – red.] en zij zat bij mij in de klas. We gingen settelen en zo is ook de liefde voor de stad gegroeid."

"Wij wethouders moeten ook in de stad te vinden zijn"

Wat spreekt je aan in deze wijk?
"Dat ga ik nog ontdekken. Ik heb laatst met wat mensen een fietstocht gemaakt door de wijk. Hier is zoveel diversiteit. Hoe ziet een straat eruit, wat speelt er? Zijn het koopwoningen of sociale huurwoningen? Elk buurtje heeft zijn eigen verhaal. Het lijkt me heel leuk om daar in te duiken en de mensen te leren kennen."

Je hebt in Overvecht op een school gewerkt. Waarom wilde je dat en wat heb je ervan geleerd?
"In het onderwijs heb ik me altijd bezig gehouden met burgerschap en het vormen van kinderen. Ik vind het belangrijk dat kinderen leren dat zij een stem hebben. Die moeten ze óók laten horen voor het algemeen belang. Het werk in Overvecht heeft me gevormd. Ik zag schrijnende situaties en armoede. Ik deed soms uitstapjes met de kinderen, bijvoorbeeld naar de Domtoren of naar het strand. Dat kenden ze niet. Hun straat was hun wereld. Wat ik in die tijd heb geleerd, is dat het heel bepalend is uit wat voor nest je komt en hoe je je verder ontwikkelt. Zelf heb ik veel geluk gehad."

Jouw vader werkte in de wegenbouw. Jij bent wethouder.
"Ja, dat lag niet voor de hand. Mijn ene broer is schilder, de andere is brandweerman. Ik ben de enige thuis die heeft doorgeleerd. Ik kom uit een andere context, om het maar zo te zeggen."

Wie of wat heeft jou aangemoedigd om de politiek in te gaan?
"Dat is vooral mijn eigen motivatie geweest. In mijn studententijd was ik lid van de jongerenbeweging van de SP. Ik was altijd al bezig met hoe dingen eerlijker kunnen worden in de wereld. Laat ik een voorbeeld geven: ik deed mbo en ging elke dag met de trein van Alphen naar Haarlem. Als je hbo of wo deed, had je een ov-jaarkaart. Op het mbo niet. Van dat soort verschillen was ik me al vroeg bewust."

Je bent nu ruim vier jaar wethouder. Wat is jouw voornaamste drijfveer?
"Onze democratische samenleving onderhouden en cultiveren. Dat deed ik in het onderwijs en dat doe ik als wethouder ook. Een school is eigenlijk een mini-samenleving. Daar komt alles samen, het is de democratische oefenplek."

Waarom heeft Utrecht eigenlijk wijkwethouders?
"Door onderdeel te zijn van een wijk kun je het beleid beter maken, omdat je beter weet wat er speelt en wat er nodig is. Ik vind het ook belangrijk dat de burgemeester en de wethouders zichtbaar zijn. Utrechters moeten niet altijd naar die grote witte toren komen bij Utrecht Centraal; wij moeten ook in de stad te vinden zijn."

"Ik was altijd al bezig met hoe dingen eerlijker kunnen worden in de wereld"

Heb je daar tijd voor?
"Ik maak er tijd voor. Bij 't Bokkie was een evenement in samenwerking met de Straatkrant. Ik fietste daar toevallig en toen riep iemand: "Hé, daar heb je de wethouder!" Toen heb ik gezellig meegedaan met het evenement. Ik kreeg zelfs een medaille omgehangen. Dat zijn leuke dingen."

Welk onderwerp zit vooraan in jouw hoofd als je aan deze wijk denkt?
"Verkeersveiligheid. In de Hooft Graaflandstraat is laatst een heftig auto-ongeluk geweest. Op termijn wordt die straat opnieuw ingericht. Nu staan er tijdelijk grote plantenbakken, zodat het verkeer wordt afgeremd. Daar ga ik binnenkort met bewoners de situatie bekijken. Werkt dit nu of moet het anders? Veel onderwerpen worden trouwens aangedragen door buurtbewoners, bij het wijkspreekuur."

Mag ik er ook één aandragen?
"Kom maar op."

Als de wind verkeerd staat... Weet je het al?
"Ja, het geluid van de snelweg. Het is een enorme herrie inderdaad. Mijn invloed hierop is beperkt, maar we zijn hierover constant in gesprek met de minister. Hoe moet het verder, nu de Raad van State het Tracébesluit A27/A12 Ring Utrecht heeft vernietigd en de geplande extra geluidsschermen daarmee onzeker zijn geworden? Ik vind het belangrijk om de stem van bewoners hierin mee te nemen."

Vastgoed is ook jouw terrein. In Utrecht zit het stroomnet vol. Lopen bouwprojecten daardoor vast?
"Het valt niet gelijk stil, want er zaten al projecten in de pijplijn. Maar we moeten wel creatief worden. In de bouwsector wordt ook nagedacht over oplossingen, zoals gebruikmaken van een lokaal energienet. De piekmomenten waarop het stroomnet het niet meer aankan, zien we een paar keer per jaar. Met betere spreiding is er best wat mogelijk."

Je houdt je ook bezig met jeugdzorg. De wachtlijsten worden steeds langer.
"Ja, tegenwoordig krijgt ongeveer 1 op de 7 kinderen jeugdzorg. Dat was vroeger 1 op de 27. We moeten ons met elkaar afvragen wat er gebeurt in de samenleving. Dat is een grote vraag en daar ben ik heel veel mee bezig, ook in de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Ik ga vaak naar Den Haag om te onderhandelen met de minister."

Tot slot: wat wil je meegeven aan de lezers van Aanzet?
"Ga eens op zoek naar die ander. Al begint het maar met gedag zeggen. En weet mij te vinden, via mail, LinkedIn of Instagram. Schroom niet! Ik probeer altijd persoonlijk te reageren. En als je me uitnodigt voor een bijeenkomst in de wijk, dan probeer ik erbij te zijn."

CONTACT MET DE WETHOUDER
Stuur een e-mail naar zuid@utrecht.nl, kijk op utrecht.nl/zuid wanneer het wijkspreekuur met de wijkwethouder is of scan de QR-code.

Colofon

OVER AANZET
Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Aanzet is een uitgave van de Stichting Wijkkrant Aanzet en verschijnt vijfmaal per jaar.

NIEUWS OF ACTIVITEITEN MELDEN?
Mail naar redactie@wijkkrantaanzet.nl of schrijf naar:
Redactie Aanzet,
p/a Duurstedelaan 105,
3525 AP Utrecht
www.aanzetnet.nl

REDACTIE
Simone de Bruijn, Loulou Edelman, Welmoed de Graaf, Jos de Groot, Dolf de Meijer (fotografie), Emily Palmer, Marleen Schlichting (fotografie), Niels Spinhoven (fotografie), Jasper Vink, Elize van Wijk en Sophia Zürcher

MET MEDEWERKING VAN
Jonas van Dalen, Ruben Driessen (fotografie), Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries

VORMGEVING
Yvon Schuurmans, summumontwerp.nl

OPLAGE
5.250 exemplaren

DE VOLGENDE AANZET
Verschijnt in december 2026

BESTUUR
Jos de Groot (voorzitter), Loulou Edelman (secretaris) en Jantien de Boer (penningmeester)

Aanzet wordt gemaakt met steun van het Initiatievenfonds

OPHAALPUNTEN
Bibliotheek – Smaragdplein 100
Camping Ganspoort – Helling 87
Buurtcentrum Hart van Hoograven – 't Goylaan 77
Trefpunt Nieuw Plettenburgh – Oud-Wulvenlaan 6
Nieuw Rotsoord – Briljantlaan 101
De Saffier – Saffierlaan 8

BOVENLANGS

tekst: **Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries** fotografie: **Niels Spinhoven**

In Bovenlangs gaan Joop-Maris en Eveline langs bij bewoners van de eerste etage en hoger in Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Op de eerste verdieping van een huis aan de Hooft Graaflandstraat ontmoeten ze Ireen (30 jaar).

Wat doe je voor werk of studie?
"Ik werk als projectleider Veiligheid in Amsterdam."

Met wie woon je hier?
"Ik woon hier samen met mijn verloofde Bas, zoon Olaf van een jaar en hond Millie."

Hoelang woon je al in de wijk?
"Ongeveer een half jaar."

Wat vind je leuk en minder leuk aan Hoograven?
"Ik vind het fijn dat het zo groen is. Ik vind het ook leuk dat er hier veel mensen wonen van mijn leeftijd, vaak ook met kindjes. Dat schept wel een band. Minder leuk vind ik dat de bus heel vaak niet komt opdagen. Het is de minst betrouwbare buslijn die ik ooit heb meegemaakt. En misschien een luxeprobleem: toen we in het centrum woonden, waren we gewend om op allerlei plekken in de buurt een koffietje te halen. Die plekken zijn er hier niet veel."

Wat doe je zoal in de wijk?
"Heel veel wandelen. Speeltuinen en de kinderboerderij beginnen nu te komen. Mijn zoontje stopt nog wel veel zand in zijn mond."

Wat heb je vanmorgen gegeten?
"Mijn vriend en ik eten iedere ochtend twee geroosterde zuurdesemboterhammen: een met kaas, de andere met boter en heel veel hagelslag. We noemen het de chocoberg."

Wat heb je vandaag gedaan waar je gelukkig van werd?
"Ik heb lekker in bad gezeten en een geboorteslinger gemaakt voor mijn schoonzus die zwanger is."

Met wie zou je weleens iets willen drinken?
"Met mijn opa, die vijftien jaar geleden is overleden. Ik ben benieuwd hoe hij naar mijn leven zou kijken. Mijn zus en ik gingen als kind iedere maandag naar hem toe. Hij was mijn beste maatje."

Wat zie je als je naar buiten kijkt?
"Ik kan alle kanten op kijken, dat is leuk! Ik kijk graag met mijn zoontje uit het raam. Dan benoem ik wat we zien: een rode auto, een bus, enzovoort. En 's morgens zie je een hele stroom van mensen die hun kinderen naar school brengen."

Wat vind je ervan om op de eerste etage te wonen?
"Ik vind het heel gezellig. Het is fijn dat mensen niet snel naar binnen kijken, maar het is wel een beetje jammer dat we geen tuin hebben."

Nereïde op Triton
Gemaakt door: Nic (Nicolaas) Jonk (1928–1994)
Waar: Rijnhuizenlaan
Onthuld: 1972

WIJKKUNST

tekst: **Sophia Zürcher** fotografie: **Dolf de Meijer**

In plantsoenen, op pleinen, aan muren. Onze wijk staat vol kunst – dag en nacht gratis toegankelijk. Wat zijn de verhalen achter deze kunstwerken in de openbare ruimte?

Kinderen worden naar school gebracht. Veertigers fietsen met hun yogamatten naar een gymzaal. De pakketbezorger zoeft langs. Een hondenuitlater schuifelt ongeduldig door de regen. En niemand ziet dat hier twee Griekse mythologische figuren innig zitten te zoenen.

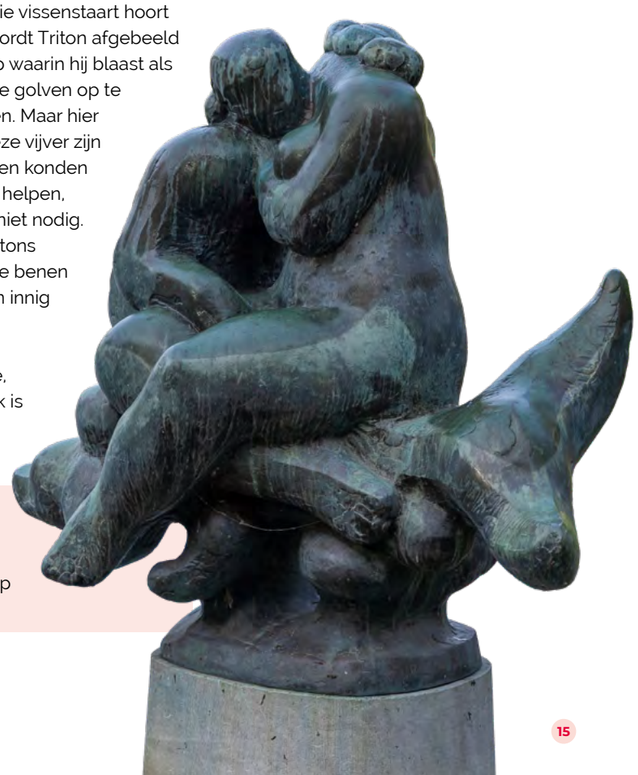
Als je een kunstwerk in de vijver aan de Rijnhuizenlaan wilt, wat kies je dan? Wat past bij de omliggende huizen die eind jaren vijftig zijn gebouwd? Eeuwenoude figuren uit de Griekse mythologie, blijkbaar.

Uit de archiefstukken weten we dat drie kunstadviseurs in 1971 naar de beeldentuin van Nic Jonk (1928–1994) zijn geweest in Grootschermer (Noord-Holland). De beeldhouwer maakte graag beelden van (vaak mythologische) figuren met veel ronde vormen. In Utrecht stond al een *Heracles met Hydra* in Kanaleneiland en een *Moeder met kind* in Zuilen. Eenmaal in de beeldentuin lieten de adviseurs hun oog vallen op het bronzen beeld *Nereïde op Triton* omdat het "zeer fraai gegoten is" en "uitermate geschikt voor de gekozen plaats". Een jaar later is het geplaatst.

Afgebeeld zijn dus een Nereïde, een zeenimf, en Triton, een zeegod. Zij behoren niet tot de twaalf belangrijkste Olympische goden en spelen geen hoofdrollen in de bekendste mythologische verhalen. Ze zijn bijfiguren in het gevolg van de oppergod Poseidon. Dat betekent: kunstenaars hoeven zich niet aan een vast verhaal te houden, maar kunnen in alle vrijheid kiezen hoe ze de figuren verbeelden.

Triton is half mens, half vis. Het is wat lastig te zien, maar die vissenstaart hoort dus bij hem. Soms wordt Triton afgebeeld met een holle schelp waarin hij blaast als in een trompet om de golven op te wekken of te bedaren. Maar hier ontbreekt die – in deze vijver zijn geen golven. Nereïden konden zeevaarders in nood helpen, maar ook dat is hier niet nodig. De Nereïde zit op Tritons schoot, met gekruiste benen weliswaar, maar hem innig kussend.

In deze Nederlandse, naoorlogse woonwijk is het dus een wat vreemd gezicht: een Griekse zeegod en een zeenimf in een vijver. Onbezorgd, dat is het woord dat te binnen schiet. Met hun golvende rondingen passen ze in elkaar. Ze hebben geen afgetraind lichaam; de kunstenaar lijkt hier voluptueuze levenskracht te vieren. De god en de nimf denken niet aan fit worden, studeren, deadlines of targets halen, alles wat moet-moet-moet. De regen deert hen niet. De zee is immers getemd en ze hebben alleen oog voor elkaar. Hebben we niet allemaal af en toe een Nereïde- en Triton-momentje nodig?

WIST JE DAT...
...er in meerdere steden exemplaren staan van Nic Jonks *Nereïde op Triton*? Je vindt ze in onder andere Alkmaar, Amstelveen, Breda en Castricum, veelal in een plantsoen. Het Utrechtse beeld staat op zijn sokkel in het water misschien wel het mooist.

Gemeente Utrecht

WIJKBUREAU **ZUID**

NIEUW: QR-CODE OP BOMEN DIE GEKAPT WORDEN

Dit najaar test de gemeente in Utrecht-Zuid een nieuwe manier van communiceren wanneer een boom gekapt gaat worden. Twee weken voor de kap wordt een bordje op de boom geschroefd met informatie over de kap en een QR-code voor meer informatie. Dit bordje vervangt het boomlint en het wijkbericht.

HOE ZORGT UTRECHT VOOR DE BOMEN IN DE STAD?

De gemeente laat alle bomen in Utrecht regelmatig controleren. Bij de meeste bomen is dat elke drie jaar, bij bijzondere of grote en oude bomen jaarlijks. Ze kijken dan naar de veiligheid en gezondheid van de boom. Soms is het nodig om een boom te kappen. In Utrecht kapt de gemeente bomen alleen als dat noodzakelijk is. Voor iedere gekapte boom wordt een nieuwe boom geplant. Als de plek te krap is, wordt die nieuwe boom op een andere plek geplant.

WAAROM DEZE PILOT?

De gemeente gebruikt nu boomlinten en huis-aan-huis-wijkberichten om bewoners te informeren over bomenkap. De linten zijn van plastic. Ze zijn gemakkelijk los te maken en komen dan op straat of in de natuur terecht. Ook het verspreiden van papieren wijkberichten is niet duurzaam. Met deze pilot onderzoekt de gemeente of een bordje met een QR-code een goed alternatief is. Deze bordjes zijn gemaakt van gerecycled materiaal van gebruikte spandoeken en snijafval. Bij bomen die met spoed gekapt moeten worden of bij bijzondere bomen blijft de gemeente een wijkbericht versturen.

Meer weten over de zorg voor de bomen in Utrecht? Kijk op utrecht.nl/bomen.

BUURTUREN IN HET WIJKBUREAU

Heb je vragen over je buurt, wil je iets melden of heb je een goed idee voor de wijk? Dan kun je terecht bij het wijkbureau. Kom langs bij een van onze Buurturen (kijk op utrecht.nl/zuid voor locatie, data en tijden). Bel 14 030 of stuur een e-mail naar zuid@utrecht.nl.

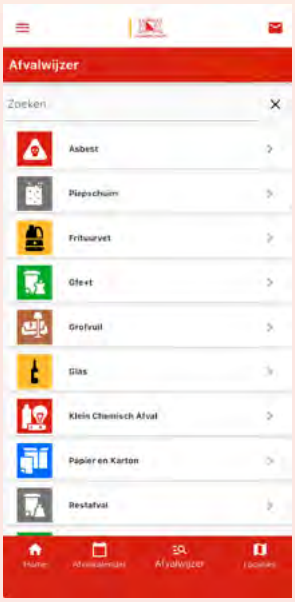
SPREEKUUR VAN DE WIJKWETHOUDER

Ongeveer een keer per maand organiseert het wijkbureau een spreekuur met de wijkwethouder. Kijk op utrecht.nl/zuid voor de data en tijden. Opgeven voor het wijkspreekuur kan door te bellen (14 030) of door een e-mail te sturen naar zuid@utrecht.nl.

DOWNLOAD DE UTRECHTSE AFVALAPP

De gemeente Utrecht introduceert een nieuwe app voor afvalinzameling: de *Utrechtse Afvalapp*. Met deze app kun je eenvoudig zien wanneer afval wordt opgehaald en waar de dichtstbijzijnde ondergrondse containers staan. De *Utrechtse Afvalapp* vervangt de huidige Afvalwijzer-app. Met de *Utrechtse Afvalapp* kun je:

- Zien wanneer het afval wordt opgehaald;
- De dichtstbijzijnde containers vinden;
- Eenvoudig een afspraak maken voor het ophalen van grofvuil;
- Een kliko aanvragen;
- Meldingen ontvangen over wijzigingen in de afvalinzameling.

GEFASEERDE OVERGANG

Tot eind 2026 is zowel de nieuwe *Utrechtse Afvalapp* als de huidige Afvalwijzer-app beschikbaar. Vanaf 1 januari 2027 stopt de gemeente met de Afvalwijzer-app. Download de app via utrecht.nl/afvalapp.